

"Uitzicht met stilte"

lichtvoetig
trippel je
de heuvel af
voeten zijn
onzichtbaar in
het hoge gras

je opent hekjes
die spontaan
weer vallen
in passeren
koeien kunnen
dat nooit leren

jouw rood
laat groen
nog malser lijken
we rusten op
een uitzicht met
stilte in begrijpen

jij was weer
de berg opgegaan
ik ben je nagekomen
zag je ogen spiegelen
vol dromen en
heb je hand gepakt

samen zijn
we afgedaald het
rotsig steen voorbij
de heuvel afgegaan
daar voelde jij
je eindelijk weer vrij

wil melker
15/03/2009
www.wilmelkerrafels.deds.nl

© maart 2009, wil melker, BasicPublishing.nl